

ומשום ד"קנין פירות — שיש לו בשדה —
בקנין הגוף דמי", ויכול לומר במקרא
 הבכורים: "ועתה הנה הבאתי את ראשית
 פרי האדמה אשר נתתה לי ה'".

ריש לקיש אמר: מביא הלוקח בכורים, (6)
 ואולם **אינו קורא** עליהם "מקרא בכורים",
 כי היות ואין לו בשדה אלא "קנין פירות",
 אין אני קורא בשדה זו "אשר נתתה לי
 ה'". —

ומשום ד"קנין פירות — שיש לו בה —
לאו בקנין הגוף דמי".

איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש הסובר:
 המוכר שדהו לפירות מביא ואינו קורא:

מהא דתניא: כתיב בפרשת ביכורים:
 "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלהיך
 ולביתך", ולכך אמר הכתוב: "ולביתך",
מלמד: שאדם מביא ביכורי אשתו, ביכורים
 משדה שהכניסה לו אשתו כ"נכסי מלוג",
 שיש לו בה קנין פירות בלבד, וקורא "מקרא
 בכורים". (7)

ממנה בכורים, ואין אנחנו נעשים על שאנו
 מוכרים אותם לגוי —

לפיכך **תקינו** להו חכמים משום סייג, **דלא**
ליתו [שלא יביאו משדה כזו בכורים]; וזו
 היא התקנה הראשונה שפטרם מבכורים.

תקנה שניה לחייבם בבכורים: **כיון דחזו**
 חכמים, **דמאן דלא סגי ליה**, **מזבן** [הרי הוא
 מוכר לגוי], וסוף דקא **משתקען** השדות **ביד**
הגויים —

הדר **תקינו** להו חכמים, והחזירו את הדבר
 לקדמותו, **דליתו** ממנה בכורים כדי שיטרח
 ויפדנו מן הגוי, וזו היא התקנה השניה
 שהחזירם לדין תורה לחייבם בבכורים.

איתמר:

המוכר שדהו ל"פירות" בלבד, שיאכל
 הלוקח פירותיה עד איזה זמן, ותחזור
 הקרקע לבעליה: (5)

רבי יוחנן אמר: מביא הלוקח בכורים משדה
 זו הקנויה לו לפירות בלבד, ואף **קורא**
 עליהם "מקרא בכורים".

6. נחלקו הרשב"ם והתוספות בבא בתרא קלו ב:
 דעת הרשב"ם: "ומיהו בהבאה חייב [מן
 התורה], דכתיב "אשר תביא מארצך" שהרי
 שיעבד לו יניקת הקרקע לפירותיו".

דעת התוספות: "תקנו מדרבנן להביא משום
 קנין פירות, אבל קריאה לא, מדאמרינן [בבא
 בתרא פא א] משום דמיחזי כשיקרא, או משום
 דאתי לאפקועי מתרומה ומעשר"; וראה מה
 שתמהו שם על שיטת הרשב"ם.

7. ביארו התוספות, שאף כי אכילת פירות בנכסי
 אשתו אינו אלא תקנה דרבנן, מכל מקום דרך

המשניות, ותוספות יום טוב, וחיידושי מהר"ם
 ומהר"ם שיף על דברי הרמב"ם, וחיידושי חתם
 סופר.

5. כתב רש"י: "ובזמן שאין היובל נוהג, קאמר,
 דהיינו משגלו שבט ראובן ושבט גד, שגלו
 תחילה מעבר הירדן על ידי שנחריב עד חרבות
 ירושלים, דאי בזמן שהיובל נוהג סתם מכירה
 לפירות היא, שהרי סופה לחזור ביובל", ודבריו
 הם על פי הסוגיא לקמן מח א, וראה שם
 במהר"ם שיף מה שהעיר על דברי רש"י אלו.